

Mange slags norsk

Bokmål betegner den mest udbredte af de to officielle norske skriftsprognormer og den af dem, der er lettest at forstå for danskere. Det baserer sig på en fornorskning af den danske skriftsprogstradition (*dansk-norsk*) efter principper udstukket af Knud Knudsen (1812-1895). Betegnelsen *bokmål* var indtil 1929 synonym med *riksmål*. Siden da er *bokmål* undergået yderligere fornorskning under indflydelse af idéen om *sammorsk* – en sammensmeltning af *bokmål* og *nynorsk*.

Nynorsk betegner den mindst udbredte af de to officielle norske skriftsprognormer og den af dem, der er sværest at forstå for danskere. Det er konstrueret på baggrund af en række norske talesprogsdialekter og er i stor udstrækning et resultat af Ivar Aasens (1813-1896) arbejde. *Nynorsk* hed indtil 1929 *landsmål*. Det er undergået en vis ”fordanskning” under indflydelse af idéen om *sammorsk*.

Riksmål betegner en uofficiel norsk skriftsprognorm. Det baserer sig ligesom *bokmål* på en fornorskning af den danske skriftsprogstradition. Betegnelsen blev indført af Bjørnstjerne Bjørnson (1832-1910) og var indtil 1929 synonym med *bokmål*. Siden da har *riksmål* betegnet en normvariant, der ikke i samme grad som *bokmål* har undergået fornorskning. *Riksmål* er således lettere at forstå for danskere end både *nynorsk* og *bokmål*.

Høgnorsk betegner ligesom *riksmål* en uofficiel norsk skriftsprognorm. Men hvor *riksmål* er beslægtet med *bokmål*, er *høgnorsk* beslægtet med *nynorsk*. *Høgnorsk* er konservativt *nynorsk*, dvs. en norm, der baserer sig på norske talesprogsdialekter, men som man har forsøgt at holde fri for den ”fordanskning”, som *nynorsk* har undergået.